

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Εν Ελλάδι, έτησία Αρ. 6
» » έξάμηνος » 4
Εξωτερικού έτησία Φρ. 10
» » έξάμηνος » 6

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ποδηλασία (μετά ειδένων), υπό Φ. Π. — Η διακοίνωσις του Κόχ περί της θεραπείας της φθίσεως, υπό Ίκ. — Ο γύρος του Κόσμου, υπό της Φύσεως. — Ηλεκτρικά γραμματοκιβώτια, υπό Δασέρος. — Ο Καλλικάντζαρος, υπό Ρού. — Σωσάγγα Ραμά (επιφυλλίς μετά ειδένων), υπό Maurice de Vos. — Εύτραπέλα. — Σκέψεις και ζητήματα. — Λίνγματα. — Ανταποκρίσεις της Φύσεως.

Η ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ (1)

Από τινων έτών η ποδηλασία έλαβε σημαντικήν ανάπτυξιν. Πολλάκις δέ ο ευρωπαϊκός τύπος έσχεν άφορμήν να γράψη περί της καινοτομίας ταύτης, ήτις βαθμηδόν καλλιεργηθείσα εις μέγιστον βαθμόν, κατέστη την σήμερον άσκησις ωφέλιμος και πρακτική, λαβούσα εν τή εξέλιξει αυτής πλείστας όσας μετατροπάς.

Η ποδηλασία ως καινοτομία παράδοξος έπάλασιε κατά πολλών προλήψεων, μέχρι γελωτοποιήσεως, πολλοί δέ έξακολουθούσι να την θεωρώσιν έτι και νυν ως διασκεδάσιον περιττήν και γελοίον.

Εν τούτοις δέν συμβαίνει ούτω παρά τοις έρασταις ποδηλάταις. Έάν δέ πιστεύσωμεν τους τελευταίους τούτους, η έξάσκησις αυτή, ως τό πλείστον των φυσικών, ενέχει τό γούτρον της, και διά τούτο έφθασεν εις τοιούτον σημείον άνατιρρήτου έπιτυχίας και πρόοδου.

Από του 1860 μέχρι του 1880 έχρειάσθη όντως μεγάλη ύπομονή και έπιμονή όπως κατασκευηθή η άπό μέρους των σκαπτών του νεωτερισμού τούτου δεισιδαίμων και άνοικτείρων αντίπαθεια. Σήμερον όμως η έπιτυχία έξησφάλισε των έραστών της ποδηλασίας την πρόοδον, και ηδη ούδεις άμφιβάλλει πλέον περί της σπουδαιότητος και του μέλλοντος της νέας ταύτης άσκήσεως.

Αι έπιτευχθείσαι πρόοδοι εν τή κατασκευή των ποδηλάτων εν Εύρώπη εισί καταπληκτικά, διά τούτων δέ δύναται τις ηδη να διατρέξη μακροτάτας άποστάσεις και άνωφερή μέρη άνυπέρβατα τέως θεωρούμενα.

Η ποδηλασία ύποστηρίζεται υπό τριακονταπέντε έφημεριδών, των πλείστων έβδομαδιαίων διαπραγματεομένων περί αυτής και ύποστηρίζουσών θερμώς την ανάπτυξιν της.

Πλέον των εκατόν εταιρειών της ποδηλασίας έχουσιν ηδη συστηθή εν Γαλλία, έξ ών αι πλείσται έσχημάτισαν όμοσπονδίαν υπό την κοινήν σημαίαν της Ένώσεως των Γάλλων ποδηλατών, ίδρυθείσης τώ 1881. Η Ένωσις αυτή σκοπόν έχει την ύποστήριξιν των συμφερόντων των διαφόρων συλλόγων και την ανάπτυξιν της εν Γαλλία ποδηλασίας.

Η στρατιωτική ποδηλασία σοβαρώς άπό τινων έτών με-

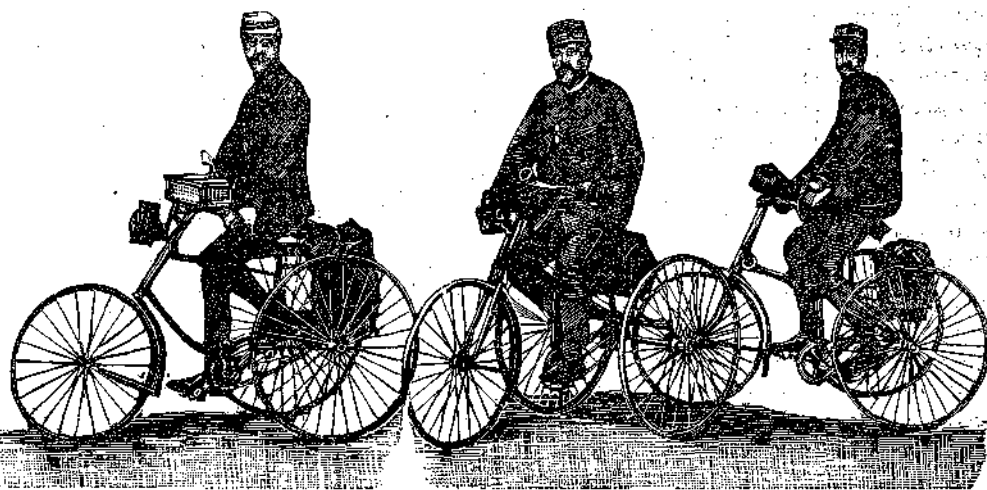
λιτηθείσα υπό των Γερμανών, κατέστη την στιγμήν ταύτην άντικείμενον βαθείας έξετάσεως και παρά τοις Γάλλοις, οίτινες εισήγαγον αυτήν εις τα μεγάλα αυτόν στρατιωτικά γυμνάσια, πάντα δέ τα τάγματα εισί ηδη έφωδιασμένα υπό τακτικών τοιούτων ποδηλατών.

Η ποδηλασία είναι έξάσκησις ωφέλιμος και άναπτύσσει τους μυς και την φυσικήν ευεξίαν. Άλλά και ως μέσον διασκεδάσεως και περιουσίας ενέχει πολλά τα θέληγτρα και τό τερπνόν.

Κατά τον παρελθόντα Αύγουστον έξετέλεσθη έκδρομή ποδηλασίας άπό Βορδώ εις Παρισίους, υπό τριών λίαν γνωστών εν τώ κόσμω των ποδηλατών του κ. Γεωργίου Θωμά, προέδρου της Ένώσεως των ποδηλατών, και των κκ. Όσκάρ Μαϊλιώτ και Μαυρικίου Μαρτίνου, μελών του συλλόγου των Βορδιγάλλων.

Οι τρεις ούτοι ποδηλάται έπροτίμησαν την διά των πυργων της Λουάρ και Φοντενεβλώ οδόν, εκ 720 χιλιομέτρων άποτελουμένην. Η

έναντι ημών εισικών ληφθείσα φάτογραφικώς, παρίστησιν αυτός ότε διήλθον της Όρλεάνης (500 χιλίομ.), εκτέλεσαντες την υπό της Ένώσεως όρισθείσαν πορείαν προς άπόκτησιν του διπλώματος των ποδηλατοφίλων. Ανεχώρησαν εκ Βορδώ, τή 24 Αύγουστου, 3

Οι διάσημοι ποδηλάται Γ. Θωμάς, Όσκάρ Μαϊλιώτ και Μαυρικίος Μαρτίνος.

ώρα μετά μεσημβρίαν και άφικοντο εις Παρισίους τό Σάββατον 31 Αύγουστου τή 6 ώρα και ήμισειν τό έσπέρας, διατρέξαντες 77 χιλιομ. καθ' ήμέραν και διανύσαντες έπτά ήμέρας και τρεις ώρας και 30 λεπτά.

Βεβαίως η έκδρομή αυτή δέν δύναται να θεωρηθή ως έκτακτον κατόρθωμα, εν τούτοις υπό έποψιν ποδηλασίας, σωματικής άντοχής, έξασκήσεως, αξιοπεριέργου έξελίξεως των αξιοθεάτων διερχομένων μερών επί τριών σιδηρών κύκλων, παρέχει θέληγτρα, τα όποια ως διηγούνται οι τρεις ούτοι ποδηλάται δέν δύναται να φαντασθή τις περιηγούμενος ούτε πεζή, ούτε έφ' άμάξης, ούτε σιδηροδρομικώς, ούτε άτμοπλοικώς, άλλ' ούτε και άεροδρομικώς.

Έκ των άποτελεσμάτων δ' έξάγεται, ότι δύναται τις να διατρέξη διά του ποδηλάτου άπόστασιν 150—200 και μέχρι 250 χιλιομέτρων καθ' ήμέραν, επί άμαξητου, εάν η καλώς έξησκημένος. Έάν όμως θέληση να παρατηρή και έξετάξη τα διερχόμενα μέρη δέν δύναται να διατρέξη άνω των 80—100 χιλιομέτρων.

Η ποδηλασία είναι άξία συστάσεως τή νεάρα ηλικία, διότι

(1) (Λατ. velox, ταχύς, pes-pedis, ποός). Ταχύπου, είδος ξυλίνου Ιππου επί δύο τροχών, κινουμένου μηχανικώς διά των ποδών του έπικαθημένου.

είναι δυνάως εξάσκησης ωφέλιμος και εν ώρα ειρήνης και εν ώρα πολέμου. Εν ώρα ειρήνης αποκαθίστασι τους ποδηλατοφίλους ευκινήτους, ζωνρούς, ισχυρούς και οικονομικούς εις τας εκδρομάς των, εν καιρώ δε πολέμου δύνανται να παρασχωσιν ανεκτιμήτους υπηρεσίας εις τας ανάγκας τής διακυβευομένης τύχης τής πατρίδος των.
Φ. Π.

Η ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΩΧ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ

Η τής θεραπείας τής φυματιώσεως ανακάλυψις του καθηγητού Κωχ προσελκύει ήδη την προσοχην σύμπαντος του επιστημονικού και μη κόσμου. Η σωτηρία πλείστου μέρους τής ανθρωπότητας εξαρτάται εκ τής επιτυχίας τής ανακαλύψεως ταύτης, ήτις δικαίως θεωρείται ως εν των σπουδαιωτάτων γεγονότων του ημετέρου αιώνου. Μέχρι τούδε πολλά έγγραψαν περι του ζητήματος τούτου, πλην πάντα ήσαν εικασίαι παρασύρασαι το κοινόν εις τρομεράς πλάνας. Μόνη ή ελθεσις του σοφού καθηγητού Κωχ ηδύνατο να χύσῃ φῶς και μάς θέσῃ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας, δι' ἧς και μεταφέρονται χάριν των ἀναγνωστῶν τῆς «Φύσεως» εις τας στήλας του ημετέρου περιοδικού.

Κατὰ τὸ τελευταίον διεθνὲς συνέδριον τῶν ἰατρικῶν ἐπιστημῶν, λέγει ὁ καθηγητὴς Κωχ, ἐποίησα μείαν μέσου δι' οὗ ἐπέτυον νὰ καταστήσω τὰ ζωὰ ἀπόσθλιτα ὑπὸ τῶν βακτηριῶν τῆς φυματιώσεως. Διὰ τοῦ φαρμάκου τούτου ἤδη ἐπεχειρήσαμεν πειράματα ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὧν τὰ ἀποτελέσματα εἰσι τὰ ἐξῆς:

Ἐπεθύμουν νὰ ἀποπερατώσω καθ' ὁλοκληρίαν τὰ πειράματά μου, νὰ σπουδάσω και ὀρίσω κανόνας ἀκριβεῖς ἐπὶ τῆς μεθόδου τῆς κατασκευῆς του φαρμάκου πρὶν ἢ ἡμιλήσω ἐνώπιον του ἰατρικοῦ κόμμου, ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς προφυλάξεις ἡμῶν τσαυτὰ ἐλέχθησαν και ἐγράφθησαν περὶ του ἀντικειμένου τούτου, και μετὰ τωιούτων ὑπερβολῶν και ὀνακρριβεῶν, ὥστε νομιζώμῃκαλόν νὰ φωτίσω τούς ἰατροὺς περὶ τῆς παρουσίας καταστάσεως του ζητήματος, ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶσι και αὐτοί. Ἐἵναι ἀληθὲς, ὅτι δὲν δύναιται εἰσέτι νὰ εἶπω πολλὰ και δι' ὀφείλω νὰ παραλίπω πλείστα ζητήματα λίαν ἐνδιαφέροντα.

Τὰ πειράματα ἐγένοντο ὑπὸ τὴν διεθυσίνου μου πρὸς τῶν κ. κ. Libertz και Pfuhl. Οἱ ἀσθενεῖς ἐλήφθησαν εκ τῶν κλινικῶν τῶν κ. κ. Brieger, W. Levy και Bergman περὶ του φαρμάκου και τῆς συνθέσεως αὐτοῦ οὐδὲν δύναιται εἰσέτι νὰ εἶπω, μῆπως ἀποπερατωθεῖσιν τῶν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ ἐρευνῶν ἐν μεγάλῃ ποσότητι. Βραδύτερον θὰ ἐπανέλθω ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τούτων.

Τὸ φάρμακον εἶναι ὑγρὸν, διαυγές, ὑπόξανθον μὴ ἀποσυντιθέμενον πρὸ τῆς χρήσεως αὐτοῦ δέον νὰ διαλύεται: ἀλλὰ τὰ ὑγρά ταῦτα διαλελυμένα ἐν ὕδατι ἀπεσταγμένω ἀποσυντιθενται και ἐξασθενουσι μετὰ τινά χρόνον διὰ τούτου μεταχειρίζομαι πάντοτε διαλύσεις ἄρσι παρασκευασθείσας.

Ἐισαγόμενον διὰ τοῦ στόματος τὸ φάρμακον οὐδεμίαν ἐνέργειαν ἐπιφέρει: πρὸς ἐπιτεῦχιν ὠριμένης ἐνεργείας ἀνάγκη νὰ γίνῃ χρήσις ὑποδορείων ἐνεσῶν. Ὡς χάραν ἐφαρμογῆς ἐξελέξαμην τὸ δέρμα τῆς ῥάχως μεταξὺ τῶν δύο ὠμοπλατῶν και τὴν ὀσφυακὴν χώραν: ἡ ἐνεσις ἐν ταῖς χώραις ταύταις εἶναι ἀνώδυνος. Ἐπὶ ὑγιῶς ἀνθρώπου ἐγγυσσις 0,25 ἑκατοστογρ. ὑγροῦ μὴ διαλελυμένου ἀρκεῖ ὅπως παράγαῖ ἰσχυράν ἀντίδρασιν.

Ὅπως γνωρίζω τὰ ὑπὸ τωιαύτης ἐνεσεως παραγόμενα συμπτώματα ἐποίησα ἐγγυσιν ἐπὶ τοῦ βραχίονός μου: τρεῖς ἢ τέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν ἐγγυσιν ἠσθάνθη ἄλγος ἐἰς τὰ μέλη, τάσιν εἰς βῆχα, δυσπνοίαν, συμπτώματα ταχέως αὐξανόμενα: τὴν πέμπτην ὠραν βῆχος δριμύ διαρκέσαν μίαν σχεδὸν ὠραν· ταυτοχρόνως ναυστίας, ἔμετον, ὕψωσιν τῆς θερμοκρασίας μέχρι 39,06 μετὰ δώδεκα ὥρας ἐπῆλθε βαθμιαία ἐλάττωσις τῶν συμπτωμάτων: τὴν ἐπαύριον ἢ θερμοκρασία ἦν κατὰ φύσιν. Ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἠσθάνθη βάρος και χάνωσιν εἰς τὰ μέλη, ὡπῆρξε δὲ και ἐρυθρῆμα μετὰ μικροῦ ἄλγους πέραξ του σημείου τῆς ἐγγύσεως.

Ἡ σπουδαιωτάτη τῶν ιδιοτήτων του φαρμάκου εἶναι ἡ εἰδικὴ αὐτοῦ ἐνέργεια ἐπὶ τῶν φυματιῶδων φλεγμονῶν οἰαδήποτε μορφῆς.

Ἐπὶ ὑγιῶς ἀνθρώπου ἡ δόσις 1 κυβ. ἑκατοστογράμμου οὐδεμίαν ἀντίδρασιν παράγει. Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται και ἐπὶ ἀσθενῶν μὴ προεβληθέντων ὑπὸ φυματιώσεως. Ἄλλ' εὐθὺς ὡς ἐγγύσηται εἰς φυματιῶδη ἄνθρωπον 1 ἑκατοστογράμμου εκ του ὑγροῦ τούτου, πάραυτα παρατηρεῖται ἰσχυράν ἀντίδρασιν τῶσφ γενικὴν ὄσφ και τοπικὴν.

Φαινόμενα ἀντιδράσεως παρετηρήσαμεν ἐπὶ πάντων τῶν φυματιῶδων ἀσθενῶν, ἐφ' ὧν ἐποίησαμεν ἐγγύσεις, οὐδεμίαν περιπτώσιν ὑπάρει καθ' ἣν τὸ ἐν λόγῳ ὑγρὸν δὲν παρήγαγε τὴν αὐτὴν πάντοτε ἐνέργειαν. Ἴδου διατὶ νομιζῶ, ὅτι δύναιται νὰ εἶπω, ὅτι διὰ τὸ μέλλον αἱ ἐγγύσεις αὐταὶ θέλουσι μάς χρησιμεῦσαι ὡς πολὺ τιμὸν διαγνωστικὸν μέσον.

Τῇ βοήθειᾳ του ὑγροῦ τούτου δυνάμεθα νὰ διαγνωσωμεν τὴν ὑπαρξιν τῆς φυματιώσεως και ἐν ταῖς περιπτώσεσιν ἐτι καθ' ἂς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὗρωμεν τὰ βακτηρίδια ἢ τὰς ἐλαστικὰς ἴνας ἐν ταῖς ἀποχρῆμεισι και ἐνθα δὲν ἐπετύχομεν νὰ διαγνωσωμεν τὴν φυματιῶσιν διὰ φυσικῆς ἐξετάσεως. Αἱ φυματιῶδεις διηθήσεις τῶν ἀδένων, ἡ λανθάνουσα φυματιῶσις τῶν ὀστών, θέλουσιν ἀναγνωρίζεσθαι εὐχερῶς ὡς φλεγμοναὶ ὄντως φυματιῶδεις.

Ἐν περιπτώσει φυματιώσεως τῶν πνευμόνων και τῶν ἀρθρῶσεων, καθ' ἂς ἡ παθολογικὴ δράσις φαίνεται ἐσθεσμένη, ἡ ἐγγυσσις ἐπιτρέπει τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πλήρους ἢ μὴ ἐξαλείψεως τῆς φλεγμονῆς ἢ ἀν' ὑπάρχη εἰσέτι σπινθηρὸν δυνάμενος ἡμέραν τινά νὰ ἐπενέγκῃ νέαν ἀνάπτυξιν τῆς νόσου.

Πλην ἡ σημαντικότης τῆς ἐνεργείας του ὑγροῦ ὡς φαρμάκου, ὡς θεραπευτικῶν παράγοντος, εἶναι πολὺ μείζων του ζητήματος τῆς διαγνωσεως.

Δυνάμεθα μεγάλας δόσεις νὰ ἐγγύσωμεν του ὑγροῦ τούτου.

Ἄφ' ἧς στιγμῆς ὁ φυματιῶδης θεραπευόμενος ὑπὸ δόσεων ἐπὶ μῆλλον αὐξανόμενων, δεκινεῖ τσαυτὴν ἀσθενῆ ἀντίδρασιν οἶα παρατηρεῖται ἐπὶ ἀνθρώπου ὑγιῶς μετὰ τὴν ἐγγυσιν, δυνάμεθα νὰ παραδειχθῶμεν, ὅτι οἱ φυματιῶδεις ἴσοι οἱ ὑποκείμενοι εἰς ἀντίδρασιν ἐπαισαν ζῶντες. Κατὰ συνέσειαν, ὁ ἀσθενὴς, ἐνώσφ ὑπάρχουσιν εἰσέτι βακτηρίδια ἐν τῷ ὀργανισμῷ αὐτοῦ ἵνα μείνη προφυλαγμένος νέας μιάσεως ὀφείλει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν θεραπείαν, πλην τότε δέον νὰ μεταχειρίζηται δόσεις κατὰ μικρὸν αὐξομένας, και νὰ ποιῇ διαλείμματα κατὰ τὴν θεραπείαν.

Τὸ μέλλον θὰ δεῖξῃ ἐάν ἡ ἴδρα αὐτῆς και τὰ συμπεράσματα, ἀτῖνα ἐξάγω εἰσιν ὀρθά. Ἐπὶ του παρόντος τὰ πειράματά μου ἐποίησα ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης. Ἴδου δὲ πῶς διηθῦναμεν τὴν ἐργασίαν.

Ἐφ' ὄλων σχεδὸν τῶν πασχόντων ὑπὸ φυματιώσεως του δερματος ἐνεχόμενον ὀλοκληρὸν δόσιν ἐνὸς ἑκατοστογράμμου: εἶτα ὀφεινομεν νὰ περιλήθῃ ἡ ἀντίδρασις, και μετὰ μίαν ἢ δύο ἐβδομάδας ἐνεχόμενον εκ νέου ἐν ἑκατοστογράμμου, ὡτὼ και ἐξῆκολουθήσαμεν μέχρι οὗ ἡ ἀντίδρασις ἐξησθενέι ἐπὶ μῆλλον και μῆλλον. Ὀῖτω εἰς δύο ἀσθενεῖς προσεβληθέντους ὑπὸ φυματιώσεως του προσώπου αἱ πάσχοσαι χῶραι ἐκαλύφθησαν ὑπὸ ἐπούλωσεων· μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἐγγύσεις ἡ κατάσταση τῶν ἄλλων ἐβελτιώθη διὰ του αὐτοῦ τρόπου κατὰ τὴν διάρκειαν ἐτι τῆς θεραπείας. Διὰ του αὐτοῦ τρόπου ἐθεραπεύσαμεν φυματιῶσιν γαγγλίον, ὀστών, ἀρθρῶσεων ἢ ἐπιτευχεῖσθα ἐπιτυχία ἦτο ἡ αὐτῆ.

Διάφοροι συνθήκαι παρουσιάζονται τοῖς πλείστοις τῶν φυματιῶδων. Ὅφειλω ἐν πρώτοις νὰ εἶπω, ὅτι οἱ προσεβληθέντοι ὑπὸ προκεχωρημένης φυματιώσεως τῶν πνευμόνων εἶναι εὐαισθητότεροι εἰς τὴν ἐνέργειαν του ὑγροῦ ἢ οἱ πάσχοντες ὑπὸ χειρουργικῶν φυματιώσεων. Παρατηρήσαμεν, ὅτι ἡ δόσις ἐνὸς κυβ. ἑκατοστομέτρου ἦν πολὺ ἰσχυρὰ τοῖς φθισικῆς, και ἐσχομεν ἐπ' αὐτῶν ἰσχυράν ἀντίδρασιν μετὰ δόσιν δύο κυβ. χιλιοστομ. ὑγροῦ. Ἄλλ' ἀρχίζοντες διὰ τωιαύτης μικρῆς δόσεως δυνάμεθα νὰ αὐξήσωμεν αὐτὴν ταχέως, μετὰ παρέλευσιν δὲ μικροῦ χρόνου οἱ φθισικοὶ ὀφίστανται τὰς αὐτὰς δόσεις, ἂς και οἱ ἄλλοι ἀσθενεῖς.

Ἐν γένει ἐνεχόμενον ἐπὶ φθισικοῦ διὰ πρώτην φοράν ἐν κυβ. χιλιοστομ. ἐάν δὲ τὴν ἐγγυσιν παρηκολούθει ἀνάπτυξις τῆς θερμοκρασίας ἐνεχόμενον καθ' ἐκάστην τὴν αὐτὴν ποσότητα μέχρις οὗ δὲν παρήγῃτο πλέον ἀντίδρασις. Τότε ἐνεχόμενον δύο κυβ. χιλιοστομ. μέχρι οὗ και ἡ ἐγγυσσις αὐτῆ δὲν παρήγαγεν ἀντίδρασιν· ὡτὼ δὲ αὐξάνοντες καθ' ἐκάστην τὴν δόσιν ἐνὸς χιλιοστομ. κυβ. ἐφθασαμεν εἰς τὴν δόσιν ἐνὸς κυβ. ἑκατοστομ. και περισσώτερον. Κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην τὸ μέτρον τούτου ὀφείλει πῆς τις νὰ ἀκολουθήσῃ ἐπὶ τῶν ὀ-

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Εἰς πόσας ἡμέρας δύναιται τις ἀναχωρῶν ἐξ Ἀθηνῶν νὰ κάμῃ τὸν γύρον του κόσμου μετὰ τὰ ὑπάρχοντα μέσα τῆς συγκοινωνίας και νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς Ἀθήνας;

Κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς Miss Bly ἐκτελεσθέν και δημοσιευθέν ἐν τῇ Φύσει δρομολόγιον ἐσχάτως, βεβαίως πῆς τις θὰ νομιζῇ, ὅτι δύναιται εἰς 73 ἡμέρας νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ἀναχωρήσεως του.

Και οὕτως εἶδε γενέσθαι. Πλην ἀμφιβάλλομεν, διότι αἱ περιστάσεις και ὁ τόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς δοκιμῆς πολὺ διαφέρουσι ἀλλήλων, ἄλλως τε μὴ ἔχοντες προηγουμένα τωιαύτης ἐκδρομῆς, ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐπιφέρωμεν γνώμην σαφῆ και ἀσφαλῆ. Ἐν τούτοις χάριν περιεργείας και μερικῶ ἐνδιαφέροντος, ὀσπερ τινες τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν δύνανται νὰ πορισθῶσιν εκ προχείρου τινὸς πειράματος, ἡ Φύσις θέλει ἀναλάβει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδρομῆς ταύτης, οὐχὶ βεβαίως διὰ τῆς ἀποστολῆς τινος τῶν συντακτῶν αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτῆς μεταβάσεως ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Χάρησιν, ἀπὸ Χάρησιν εἰς Νέαν Ὅρκην, ἀπὸ Νέας Ὅρκης εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον, ἀπ' Ἁγίου Φραγκίσκου εἰς Χόγκ-Κόγκ, ἀπὸ Χόγκ-Κόγκ εἰς Σουεῖξ, και ἀπὸ Σουεῖξ εἰς Ἀθήνας, και μετὰ τούτου θέλει δώσει ἀκριβῆ σημειῶσιν τῆς πορείας τῆς, τῆς διάρκειας ταύτης, ὡς και τῶν λεπτομερειῶν ἢ ἐκτάκτων συμβάντων, ἀτῖνα κατὰ τύχην ἤθελον ἐπακολουθήσῃ τὴν ἀνά τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν πορείαν αὐτῆς.

Τὰ ἐξὸδα τῆς ἐκδρομῆς ταύτης προυπελογίσθησαν εἰς (10, 000, 50) δέκα χιλιάδας δραχμὰς και 50 ἑκατοστά, μείον ἑκατὶ χιλιάδας. Και τῶ ὄντι, κατὰ τὴν ταχυδρομικὴν σύμβασιν δύναιται τις ν' ἀποστείλῃ ἐπιστολὴν εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον τῆς Ἀμερικῆς ἢ εἰς Χόγκ-Κόγκ, μετὰ τέλος γραμματοσήμου 0,25λ., ὥστε διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὴ τὸν γύρον του κόσμου και ἀφίγῃ ἐκ νέου εἰς Ἀθήνας, ἀπαιτεῖται ἐτι 0,25 λ. γραμματόσημον, ἀνευ οὐδενὸς προσθέτου βάρους ἢ κωλύματος εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Συνδυάζοντες δὲ τὰ δρομολόγια τῶν διαφόρων ἀτμοπλοικῶν ἑταιρειῶν και σιδηροδρόμων, δυνάμεθα εὐκόλως ν' ἀνεύρωμεν τὸν ἐλάχιστον ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν του γύρου του κόσμου ὑπὸ μῆς ἐπιστολῆς ἢ ἀτόμου τινος. Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐξῆς.

Μολονότι κερδίζει τις μίαν ἡμέραν πορευόμενος εκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, ἐν τούτοις εἶναι συμφερότερον νὰ προτιμῶσμεν τὴν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμῶν πορείαν, και ὁ λόγος εἶναι ὁ ἐξῆς. Τὰ γαλλικὰ και ἀγγλικὰ ἀτμοπλοῖα διανύσουσι κατὰ μέσον ὀρον 48 ὥρας ὀλγώτερον ἐρχόμενα ἐξ Ἰαπωνίας εἰς Εὐρώπην, και τούτου διότι οἱ ἀποδημοῦντες, ὡς εἶναι και ταῦτα, ἐπισπευδουσι τὴν εἰς τὴν πάτριον χώραν ἐπιστροφήν των, τινὰ δὲ μάλιστα τῶν ταχυπλοῶν τούτων κερδίζουν ἐνίστε και 60 ὥρας, ὥστε ἐάν τις ἀπόλλυσι μίαν ἡμέραν πορευόμενος ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμῶν, ἤθελε κερδῖσει ἐτι 36 ὥρας, ἐάν ἐπορευέτο εκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς. Συνεπῶς ἡ οικονομία αὐτῆ του χρόνου εἶναι ἀνωτέρα τῆς ὑπὸ τῆς δεσποινίδος ὑπολογισθείσας.

Ἡμεῖς θ' ἀποστελλόμεν τὸν ἡμέτερον φάκελλον τὴν προσεχῇ Τρίτην διὰ τῆς ὁδοῦ Χάρησιν, Νέας Ὅρκης, Ἁγίου Φραγκίσκου, Χόγκ-Κόγκ και Σουεῖξ, και θὰ λάβωμεν πάσας τὰς δυνατάς προφυλάξεις, ὅπως ὁ φάκελλός μας λάβῃ τὴν συντομωτάτην ὁδόν. Θὰ ἀναγγεῖλωμεν δὲ τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώστῃσι ἐν καιρῷ τὸν δαπανηθέντα χρόνον καθ' ὃν ἡ «Φύσις» θὰ διανύσῃ τὴν ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ἀθήνας διὰ του γύρου του κύκλου περιουσίας τῆς, ὡς και πάσας τὰς σχετικὰς λεπτομερείας, ἐν δὲν μεσολαβῆσῃ ἀπρόοπτόν τι.

Πρὸς πλείονα δ' ἐπιτυχίαν του σκοποῦ τούτου, θὰ λάβωμεν φάκελλον ἐξ ὄψασματος, ἐν ὃ θὰ ἐγκλείσωμεν τὸ σήμερινὸν φύλλον τῆς «Φύσεως», θὰ θέσωμεν πεντηκοντάλεπτον γραμματόσημον, και θὰ συστήσωμεν αὐτὸν εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ἀφ' ὧν θὰ διέλθῃ, ὅπως διευκολύνουσι τὴν ταχίστην αὐτοῦ πορείαν.

λίγας δυνάμεις ἔχοντων ἀσθενῶν, διότι ἐπιτρέπει νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τούς ἀσθενεῖς τὰς ἀναγκαῖας δόσεις σχεδὸν ἀνευ πυρετοῦ.

Ἡ ἐνέργεια του ὑγροῦ εἰς τούς φθισικοὺς ἦτο τωιαύτη, ὥστε ἡ τε βῆξ και αἱ ἀποχρῆμεις ἀφου ἠξήσαν καθ' ἀρχὰς ἕλιγον, συνεπεία τῶν πρώτων ἐγγύσεων, εἶτα ἠλαττοῦντο. Τὰ συμπτώματα κατέπιπτον ἐπὶ μῆλλον και μῆλλον μέχρις οὗ ἐξηφανίζοντο τέλειον, ὅτε αἱ ἀποχρῆμεις αἱ τάσφ πυῶδεις ἐγένοντο βλενωδεις.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βακτηριῶδων τότε μόνον ἤρχισε νὰ ἐλαττωταί ὅτε ἡ ἀποχρῆμεις ἐλάμβανε βλενωδῆ σύστασιν, τὰ δὲ βακτηρίδια ἐξηφανίζοντο ἐντελῶς ἐπὶ τινά χρόνον, ἀλλ' ἀνεφαίνοντο πάλιν μέχρις οὗ ἡ ἀποχρῆμεις ἐπαυε καθ' ὀλοκληρίαν. Ταυτοχρόνως ἡ νυκτερινὴ ἐφύδρωσις ἐμποδίζετο, ἡ γενικὴ κατάστασις ἐβελτιοῦτο, τὰ δὲ βάρος τῶν ἀσθενῶν ἠξήανε. Οἱ ὑποβληθέντες ἐν τῆσφ θεραπείαν ταύτην κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς φθίσεως, πάντες ἐν διαστήματι τεσσάρων μέχρις ἐξ ἐβδομάδων ἀπηλλάγησαν πάντων τῶν συμπτωμάτων τῆς νόσου αὐτῶν, ὡτὼς ὥστε ἠδυνήθημεν νὰ τούς θεωρήσωμεν ὡς θεραπευθέντας. Ἀσθενεῖς φέροντες σπῆλαια, ὧν αἱ διαστάσεις δὲν ἦσαν τῶσον μεγάλας, σπουδαίως ἐβελτιώθησαν, σχεδὸν δὲ ἐθεραπεύθησαν. Μόνον ἐπὶ τῶν φθισικῶν, ὧν οἱ πνεύμονες περιεῖχον ἀπειρα και εὐρέα σπῆλαια, οὐδεμίαν ἀντικειμενικὴν βελτίωσιν παρετηρήθη. Συνεπεία τῶν πειραμάτων τούτων παραδέχομαι ὅτι, φθισις ἀρχομένη δύναιται νὰ θεραπευθῇ ὀριστικῶς τῇ βοήθειᾳ του φαρμάκου τούτου.

Ἄλλ' οἱ φθισικοὶ οἱ ἔχοντες μεγάλη σπῆλαια και παρὰ τοῖς ὀποιοῖς ὑπάρχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περιποκαὶ δὲν δύνανται ἢ ἐξαιρετικῶς νὰ τυχῶσιν ὀφελείας εκ τῆς χρήσεως του φαρμάκου. Ἐν τούτοις και παρὰ τοῖς ὑπαγομένοις εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀσθενεῖσιν ἐπῆλθε παροδικὴ βελτίωσις.

Ἡ ἀπλουτέρα ἐνδείξις συνίσταται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς θεραπείας ταύτης ἐπὶ περιπτώσεων ἀρχομένης φθίσεως και χειρουργικῶν φλεγμονῶν. Ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν μορφῶν τῆς φυματιώσεως ἡ κρίσις του ἱατροῦ ὀφείλει νὰ καθοδηγῇ τὴν πορείαν τῆς νόσου και νὰ δελεῦθῃ πότε δέον νὰ ἐφαρμυβῆται ἡ νέα θεραπεία.

Εἰς πολλάς περιστάσεις παρετηρήθησα, ὅτι ὁ τρόπος δι' οὗ ἐπιμελοῦνται τὸν ἀσθενῆ ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς θεραπευτικῆς ἐνεργείας ἐπιδρασιν τὰ μάλα ἐνδιαφέρονσαν, διὰ τούτου προτιμῶ, ἀντὶ τῆς κατ' ὄσικον θεραπείας και ἄλλων θεραπευτηρίων, τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας θεραπείας εἰς εἰδικὰ καταστήματα, ἐνθα δύναιται τις νὰ ἦναι βεβαίως περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀσθενῶν και τῶν ἐν αὐτοῖς περιποιησεων. Δὲν δυνάμεθα εἰσέτι νὰ ὀρίσωμεν μέχρι τίνος βαθμοῦ θὰ εἶναι ἐπωφελὲς νὰ συνδυάσωμεν μετὰ τῆς νέας μεθόδου τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τρόπων θεραπείας ἀνεγνωρισμένης ἐπωφελούς μέχρι τούδε, ὡς τὴν χρῆσιν ὀρειῶν κλιμάτων, τὴν θεραπείαν ἐν ἐλευθέρῳ ἀέρι κτλ. νομιζῶ ὅμως, ὅτι οἱ διάφοροι οὗτοι θεραπευτικοὶ παράγοντες θέλουσιν εἶσθαι ἀπώροτοι μεγίστης ὀφελείας, πρὸ πάντων ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἀναρώσεως.

Ἡ κεφαλαιώδης ἀρχὴ τῆς νέας θεραπευτικῆς μεθόδου ἐγκεῖται ἐν τῇ ὅσον ἐνεσις ἐγκαιρῶ ἐφαρμογῇ αὐτῆς. Ἡ ἀρχικὴ περίοδος τῆς φθίσεως ἀντιπροσωπεύει τὸ ἀληθὲς ἀντικείμενον τῆς θεραπείας διότι ἐν αὐτῇ δύναιται νὰ ἐξασκῆσῃ τὴν βεβαίαν ἐνέργειαν τῆς. Διὰ τούτου μέγιστον καθήκον ἐπιβάλλεται ἀπὸ τούδε τοῖς πρακτικοῖς ἱατροῖς νὰ διαγιγνώσκωσι τὴν φθῖσιν ὄσφ τὸ δυνατόν ἐγκαιρῶς. Μέχρι τούδε ἡ ἀναζητήσις τῶν βακτηριῶδων ἐν ταῖς ἀποχρῆμεισιν ἐθεωρεῖτο ὡς ἐξετάσις δευτερευούσης σημασίας, διαβεβαιούσα εἶναι ἀληθὲς τὴν διάγνωσιν, ἀλλ' ἀνευ ὀφελείας διὰ τὸν ἀσθενῆ και κατὰ συνέσειαν ἢ τωιαύτῃ ἐξετάσις συχνάκις παρημελεῖτο.

Τὸ πρῆγμα ἄλλως ἔχει διὰ τὸ μέλλον. Πῆς ἱατρὸς παραμελῶν νὰ διαγνώσῃ διὰ τῶν γνωστῶν μέσων ὄσφ τὸ δυνατόν ἐγκαιρῶς τὴν φθῖσιν καθίσταται ἔνοχος ἐπέναντι του ἀσθενοῦς αὐτοῦ, διότι ἐκ τῆς διαγνωσεως και τῆς ἐγκαιροῦ ἐφαρμογῆς τῆς εἰδικῆς θεραπείας ἐξαρτάται ἡ ἀνθρωπίνῃ αὐτῇ ὑπαρξίς. Ἐν ταῖς ἀμφιβάλοις περιπτώσεσιν ὁ ἱατρὸς ὀφείλει διὰ δοκιμαστικῆς ἐνεσεως νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς φυματιώσεως.

†π.

Ἄρμονία, γλώσσα τὴν ὀποῖαν ἐφεύρεν ἡ μεγαλοφυῖα διὰ τὸν ἔρωτα, ἤλθεν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν και εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ

Πως τις θα ηκουσε την ιστοριαν του απλοικου εκεινου χωρικου...

Εν τούτοις η επιστημη, ητις τα πάντα κατορθώνει από τινος...

Ίδου δε η περι τουτου αποδειξις. Και δεν πρόκειται μὲν περι ζυγους υποδημάτων πλείον...

Αγγλική τις εταιρεία ελαβεν ισχύτως την άδειαν παρά της Αργεντινής κυβερνήσεως να εγκαταστήση είδος ηλεκτρικού...

Όστε δικαίως έρχεται το συμπέρασμα, ότι δεν πρέπει να γελώμεν...

Ασθή

Ο ΚΑΛΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΣ

Από δεκατεσσάρων ετών μείνασα όρφανή η Βέρθα Κ... όφειλε να επιμεληθή της ανατροφής της μικράς αυτής αδελφής...

Η Αμαλία ήτο εύφυστάτη και πονηρά, ως μικρός δαίμων, ήγάπα δε την μικράν αυτής θετήν μητέρα, ως θα ήγάπα την πραγματικήν.

Εφαινότο τόσο ηγαπημένοι και χαροπαί!

Και εν τούτοις η εργασία ήτο σκληρόν έργον διά την Βέρθαν, ητις όφειλε να φροντίζη δι' όλα...

Ο άτυχης ούτος βίος υπό γενικήν έποψιν, όσα και αν έφαινετο έξωτερικώς τοιοϋτος, διήρκει από δύο ετών, ότε η Αμαλία παρετήρησε μεταβολήν...

Η σοβαρά Βέρθα, το πρότυπον του έργοστασιου, παρ' ό έργάζετο, η μικρά μητηρ τέλος, η εξαίρετος αυτή κόρη...

Ετραγώδει ως πτηνόν ανά πάσαν στιγμήν, και Ησπάζετο την Αμαλιαν επανειλημμένως και άκαταπαύτως.

MAURICE DE FOS ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

σημείων πυρά όρατά εν τώ άνοικτώ πελάγει. Τοϋτο ήτο το μεταξύ αυτών και του Πανελληνίου συμπεφωνηθέν σύθημα.

Εν ταίς θερμαίς εκειναις νυξι του Αύγουστου αι φλόγες των πυρών ύψουοντο εύθώς και επανέπιπτον εν τή ίδια θέσει ως βροχή εκ μικρών χρυσών άστέρων.

Τό λουκαγός της προτεράιας αι Αλβανοί είχαν κατατροπώθη υπό των χριστιανών και απήλθον εκείθεν, αφού εγκατέλειψαν είκοσι δύο αιχμαλώτους εις χείρας του Θεοχάρους.

κουν όπως διαίρηση αυτούς εις δύο τμήματα, επειδή θα άπαιτείτο μέρος μὲν αυτών να επιβλήθη εις την αποθήκασιν των πολεμοφοδίων...

Η Δευτέρα παρήλθε χωρίς ν' αναφανή που το Πανελλήνιον, ύπήρχε δε φόβος μήπως είχε καταδιωχθή υπό των τουρκικών πλοίων.

Ο Κώστας έγνώριζε καλώς να όφειλη της περιστάσεως. Ότε έγένετο νύξ οι λησται και οι έθελονται, ότε μὲν έρποντες ως έρπετα μεταξύ των λίθων και των θάμων...

Τι έσήμαινε τοϋτο;

Έξ εναντίας δε η τελευταία αυτη έγένετο σοβαρά, ως αν ήτο αυτή η μεγαλητέρα το δ' αποτέλεσμα της μεταβολής ταύτης...

Τι λοιπόν συνετέλεσεν εις την μεταβολήν ταϋτην; Η Αμαλία δεν παρπονείτο διά τοϋτο. Όχι, άλλ' ήτο κόρη της Εύας...

Θεί μου, έλεγεν, εάν η Βέρθα, ητις ήτο τοσοϋτω σοβαρά, γελώ ήδη τόσω πολυ από τινων ήμερών, τοϋτο βεβαίως προέρχεται εξ άφορητης τινος.

Και το πνεϋμα της ειργάζετο, διαρκώς καταγινομέμον ν' ανεύρη την αίτιαν της αιφνιδίου ταύτης μεταβολής.

Μετ' όλιγον όμως η κατάστασις αυτη έχειροτέρευσεν. Η Αμαλία διετάχθη από την μικράν μητέρα της να κατακλίνηται...

Όφειλεις, αγαπητή μου, να ύπακούης, διότι ο καλλικάντζαρος θα έλθη, και άλλοιμονον...

Και τι είναι αυτός ο καλλικάντζαρος; Νά, θηρίον σαν άνθρωπος, που έρχεται την νύκτα, και κακοποιή τα κορίτσια!

Και μετά τοϋτο η Βέρθα έσβυσε το φώς, εκλεισε την θύραν και μετέβη εις το παρακείμενον δωμάτιόν της.

Ο καλλικάντζαρος εν τούτοις έκαμε το μέρος του επί 8 ήμέρας, η μάλλον επί 8 εσπέρας, αλλά την ενάτην και η περιέργεια έκαμε το ιδικόν της, διότι η Αμαλία, αφού έθωπεύθη...

Τη δε επαύριον, ότε αυτη κατά το σύνθημα την ήπειλεν διά τοϋ φαντασιώδους τοϋτου ζώου...

Η Βέρθα την παρετήρησε τότε μετά προσοχής, άλλ' έπειδή δεν διέβλεπεν, η άγνήν αθωότητα εκ μέρους της Αμαλιας...

Η Αμαλία, εις άκρον λυπηθείσα, επί τώ δυστυχήματι τοϋτω της αδελφής αυτης, ήρξατο να κλαίη.

Και άπεκοιμήθη, ώνειρευθείσα, ότι καθ' όλην την νύκτα επάλαιε με αυτόν, όπως απομακρύνη την Βέρθαν από πλησίον του...

Τέλος, νείαι άπειλαι και τρομακτικαι εικόνες και παραστάσεις έτιμώρησαν την περιέργειαν της μικράς κόρης.

Δέκα πέντε ήμέρας μετά την δραματικήν ταϋτην νύκτα, η Βέρθα έγένετο Κυρία Πριόλη.

της θέσεως ταύτης διεκρίνετο συγκεχυμένως ο μελανός όγκος του πλοίου...

Μόλις δ' ανέτειλεν ο ήλιος εφάνη η φρεγάτα εν όλη αυτης τη μεγαλοπρεπειή, ώσει ανέδυσεν ήδη από του βυθού της θαλάσσης.

Δύο ώραι παρέρχονται οϋτω... ότε τέλος συν τώ κρότω του τυμπάνου πάντες οι ναυτικοί, ναϋται και αξιωματικοί ανέρχονται επί του καστρώματος...

Φρικώδης κρότος διέκοψεν αιφνης την σιωπήν!... ο δε υπόκοφος συρμιγμός των σφαιρών εισερχομένων εις το κρείας των εν τώ πλοίω...

Μετά πολλούς αγώνας και έλιγμους κατωρθώθη η απομάκρυνσις του πλοίου εκείθεν.

Όσον δ' άφορξ εις τους Έλληνας, οϋτοι έγέγοντο μετά ταϋτα άφαντοι εν τοίς όρεσι καταδιωκόμενοι υπό των άβλαβών όβουζίων...

όθωμανικών κανονιοφόρων. Δυστυχώς όμως ο Κώστας Θεοχάρης άπώλεσεν όλόκληρον έβδομάδα περιμένων την άφιξιν του Πανελληνίου...

Εν τούτοις ιδού τι είχε συμβή. Μετά την αναχώρησιν των έθελοντών ο Κορομηλάς διά να σκοτώση τον καιρόν του...

Ο δε Καϊμένος κατεγίνετο συλλέγων δικταμνον, φυτόν εξαίρετον διά τας πληγάς, κάμνων έντομάς εις τους κλάδους των δένδρων...

Πλήν το τέλος της Τεσσαρακοστής έδωκε πέρας εις τας έπασχολήσεις ταϋτας του Καϊμένου, όστις, ως προείπομεν, είχε προμηθευθή το ζώον τοϋτο...

Ο Καϊμένος λοιπόν έθυσιασε τοϋτο και το έψησε εις την σοϋβλιαν κατά το επικρατούν έθιμον, όπως και οι Ηώες του Όμηρου έσυνειθίζον ώσαϋτως.

το όνομά του, και τη προσήνεγκε καλλιτέρα τύχη. Ήτο ἀρχιτέκτων, ευγενής και εργατικός, ἀναλαβών και την εκπαίδευσιν της μικρᾶς Ἀμαλίας.

Ἡ μικρὰ κόρη ἔκλασε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εκείνην, και χωρίς να θελήσῃ να εἴπῃ τὴν αἰτίαν, παρετήρησε πλέον ἢ ἀπαξ τὸν γαμβρὸν τῆς ἀσκαρδαμηκτικῆ και με ὀφθαλμοῦς περιφλεγείς ἐξ ὄργῆς.

Τὸ ἑσπέρας ἐπιστρέψασα ἐκ τοῦ σχολείου τῆς ἔφαγεν ὀλίγον και δὲν ὠμίλει ποσῶς, ἡ δὲ Βέρθα διὰ νὰ τὴν παρηγορήσῃ τῇ ἑδίδε θάρρος και ἠθέλησεν ἡ ἰδία νὰ τὴν θέσῃ ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς.

Τότε ἡ Ἀμαλία με ὀφθαλμοῦς πλήρεις δακρῶν λέγει πρὸς τὴν ἀδελφὴν τῆς:

— Κοιμήθητι, σὺ πρῶτον.

— Ὅχι, ἀπαντᾷ ἡ Βέρθα ἐρυθριῶσα, πρέπει νὰ σὲ βάλω πρῶτον νὰ κοιμηθῆς σὺ;

— Ὅχι! ἐπαναλαμβάνει τὸ ἄθῳν παιδίον ἐνεργητικώτερον, δὲν θέλω νὰ μείνῃς με αὐτόν, θὰ σὲ φάγῃ!...

— Μὰ τί λέγεις Ἀμαλία; τί ἐνοεῖς με τὸν τρόπον σου ἀπόψε;

— Τίποτε, κοιμήθητι, κοιμήθητι μικρὰ μου μήτηρ.

Και τὸ παιδίον ἔτρεμε.

— Μὰ Ἀμαλία, τί ἔχεις, λέγε μου, κάμνεις και ἐμὲ νὰ φοβῶμαι, τί ἔχεις;

— Κοιμήθητι, κοιμήθητι, μικρὰ μου μήτηρ, διὰτί θὰ ἔλθῃ νὰ κοιμηθῇ ἐδῶ ὁ καλλικάντζαρος.

Ἡ Βέρθα ἐμειδιάσε, πλὴν μὴ δυναμένη νὰ ἐνοήσῃ καλῶς, πόθεν ὁ τόσος φόβος τῆς ἀδελφῆς τῆς, προσεπάθει νὰ μαντεύσῃ τί συνέβαιναν ἐν αὐτῇ.

— Και ποῦ τὸν εἶδες σὺ τὸν καλλικάντζαρον Ἀμαλία, ἤλθε μέσα εἰς τὸ δωμάτιόν μου;

— Naί, ναί, μικρὰ μου μήτηρ, ἤλθε μέσα, ἔκαμε σημεῖα τινα ἐπὶ τῆς κλίνης σου, και ἐξῆλθεν.

Ἡ Ἀμαλία ἤδη τρέμει, ὦχριά και φόβος ἀκατανόητος καταλαμβάνει αὐτὴν σύσσωμον....

Δὲν δύναται νὰ ἐνοήσῃ τίποτε, και ἐν τούτοις φόβος ἀκατανόητος τὴν κατέχει. Τρέμουν οὖν ὅλα τῆς τὰ μέλη.

Τότε ἀνοίγει ἡ θύρα και ὁ γαμβρὸς εἰσέρχεται, ἡ δὲ Ἀμαλία μόλις ἰδοῦσα αὐτόν πίπτει γονυπετῆς πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ κραυγάζουσα:

— ὦ! κύριε καλλικάντζαρε, σὰς παρακαλῶ μὴ κακοποιεῖς τὴν μικρὰν μου μητέρα, σὰς καθικετεῶ!...

Ἡ Βέρθα τότε μόλις ἐνοήσασα τὰ πάντα, και κατιδοῦσα τὸν τρόμον, ὃν εἶχε προξενήσει τῇ μικρᾷ αὐτῆς ἀδελφῇ διὰ τοῦ καλλικάντζαρου, ὁσάκις ἤθελε νὰ τὴν φοβισῃ, ἠσθάνθη τὸ λάθος τῆς, και ἀσπαζομένη αὐτὴν:

— ὦ! Ἀμαλία μου, τῇ λέγει, μὴ φοβεῖσαι, δὲν εἶναι αὐτὸς καλλικάντζαρος, αὐτὸς εἶναι ἀδελφός μας, ὁ ὅποιος εἶναι πολὺ καλός, και ὁ ὅποιος θὰ μὴν πάντοτε πλησίον μας και θὰ μᾶς ἀγαπᾷ και τὰς δύο, και θὰ μᾶς πηγαῖνῃ και περιπατοῦν. Μὴν φοβεῖσαι, ὁ καλλικάντζαρος δὲν εἶναι αὐτός... ἐκεῖνος εἶναι κακός, ἔχει μαῦρα μάτια και κἀθεται εἰς τὰ βουνά.

Τότε ὁ νέος ἀδελφός των, ὁ Παῦλος, ἐγείρας και ἀσπαζόμενος αὐτὴν εἰς τὸ μέτωπον.

— Ἡσύχει, Ἀμαλία, τῇ λέγει, μὴ φοβεῖσαι, δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ καλλικάντζαρος, (ἴσως θὰ ἤμην ἐπὶ ἓνα μῆνα, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, και ἔχει δίκαιον ἡ μικρὰ), ἀλλ' ὁ ἀδελφός σου, ὅστις ἔλειπε πολὺ μακρὰν. Δὲν εἶμαι κακός, ἀλλὰ πολὺ καλός, σὰς ἀγαπῶ και τὰς δύο και θὰ ἰδῆς τί ὠραία, ὅπου θὰ περάσωμεν.

Και μετὰ κόπρου ὄντως κατῴρθωσαν νὰ τὴν ἠσυχάσωσιν ἐκ τοῦ τρόμου, ὅστις τὴν εἶχε κατακουριεύσει σύσσωμον.

Ἐκτοτε δὲν πιστεύει μὲν ἡ Ἀμαλία εἰς τὴν ὑπαρξιν τῶν κακοποιῶν αὐτῶν ὄντων, πλὴν ὁσάκις τῇ ἀναφέρουσι τι περὶ αὐτῶν, ἀπαντᾷ: Ὁ καλλικάντζαρος εἶναι ἓνα ὠραῖον μεγάλον ξανθὸν παιδίον, τὸ ὅποιον κυνηγᾷ τὰ κορίτσια, τὰ φοβίζει, και ὕστερον συμφωνεῖ με ἓνα ἀπὸ αὐτὰ και ἀγαπᾶνται ὡς ἀδελφοὶ και κἀθονται εἰς ἓν δωμάτιον μαζὴ χωρὶς φόβου και χωρὶς κακόν».

ῥοῦς

ὅμως δὲν προσεχίλευσαν κατ' οὐδένα λόγον, ἀλλὰ μόνοι ὁ Καυμένος και ὁ Κορομηλᾶς ἔφαγον ἐξ αὐτοῦ, ὁ δὲ τελευταῖος οὗτος πειραχθεὶς ἐκ τῶν κακῶν ἐνδείξεων, ἄς παρετήρησεν ἐπὶ τοῦ ὅσπου τῆς ὠμοπλάτης τοῦ ζώου δὲν ἠθέλησε μάλιστα νὰ ἐξακολουθῆσῃ.

Ἐν τούτοις ὁ Καυμένος θέλων νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν νηστείαν τῆς Τεσσαρακοστῆς κατεβρόχθισε μόνος, ὃτι ἐμεινεν, ὡς και αὐτὴν τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου.

Τὴν δὲ νύκτα ὑπέφερον ἀγωνιώδως μὴ δυνάμενος νὰ χωνεύσῃ τοιαύτην δόσιν φαγητοῦ, και τὴν πρῶταν ἐξέπνευσεν ἐν μέσω φρικωδῶν ἀλγηδόνων εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Κορομηλᾶ, ὅστις τῷ ἐχρησίμευσε και ὡς ἰατρός και ὡς θεράπων και ὡς ἱερεύς, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ τὸν σώσῃ. Οὕτως ὁ Κορομηλᾶς ἔμεινε μόνος μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ.

Ὁ Κορομηλᾶς ἦτο γενναῖος ἀνὴρ, πλὴν ἡ θέσις τοῦ προεμήνυεν ἀληθῶς ἔκτακτόν τιν και τρομερόν. Φόβος εἶχε κατακουριεύσει αὐτόν, ὅστις τὸν ἠμποδίζει μάλιστα νὰ κοιμηθῇ συλλογιζόμενος ὅτι αἱ τροφαὶ θὰ τοῦ ἔλειπον λίαν προσεχῶς. Οἱ δ' αἰχμάλωτοι αὐτοῦ Ἀλβανοὶ προσεπάθουν παντοιοτρόπως νὰ διασπάσωσι τὰ δεσμά των.

Διατί ὁ Θεοχάρης, ἐσκέπτετο, ὅστις ἔπρεπε νὰ ἐπανάρχειτο πρὸ τριῶν ἡμερῶν, δὲν εἶχεν ἀκόμη φανῆ;

Μαρτύριον χιλιάδας σκληρότερον τῆς στερήσεως τροφῆς τὸν καταλάμβανεν ἡδὴ. Ἡ δίψα, ἡτις τοῦ κατέπιγε τὸν λάρυγγα. Τί νὰ κάμῃ; Μόλις εἰς πεντακοσίων βημάτων ἀπόστασιν ἐκεῖτο πηγὴ τῆς.

Ἐσκέπτετο πῶς νὰ οικονομῆσῃ τὴν περίστασιν και οὐδεμίαν διέξοδον ἐξεύρισκεν.

Ἐὰν ὁ Κορομηλᾶς ἐλευθερώσῃ ἓνα Ἀλβανόν, οὗτος βε-

βαίως θὰ ἔσπευδε νὰ καλέσῃ τοὺς Τούρκους. Ἐὰν ἀφήσῃ πρὸς στιγμὴν ἀνεπιτηρήτους τοὺς αἰχμαλώτους του και ὑπάγῃ αὐτὸς νὰ φέρῃ ὕδωρ, οὗτοι βεβαίως θὰ κόψωσι τὰ σχοινία διὰ τῶν ὀδόντων των! Ἐὰν τοὺς ἐλευθερώσῃ ὅλους, τοῦτο θὰ τοῦ ἔφερε τὸν θάνατον. Ἐὰν τοὺς ἐγκαταλείπῃ εἶναι αἰσχος και ἀνανδρία.

Τί νὰ κάμῃ;

Δὲν ἐτόλμα οὐδὲ νὰ καθῆσῃ χαμαὶ ἐπὶ τῷ φόβῳ μὴ ὁ ὕπνος τὸν καταλάβῃ.

Ἐμάσσα φύλλα ἵνα ἐξουδετερώσῃ τὴν δίψαν του, και σβύσῃ τὴν φλόγα τοῦ στομάχου του, πλὴν ἡ ἀπόλυτος ἀνάγκη τοῦ ὕδατος ἐπανάρχειτο τυραννικωτέρα, ἐπιδητικωτέρα, ἰσχυροτέρα.

Οἱ αἰχμάλωτοι τῷ ἐφώναζον νὰ τοὺς φονεύσῃ, διὰτί ἡ ζωὴ των καθίστατο πλέον ἄχθος. Τὸν παρεκάλουν μάλιστα ἐπιμόως και ἱκετευτικῶς.

Τέλος βλέπων, ὅτι οἱ ἐθελονταὶ οὐδαμῶθεν ἐφαίνοντο, ὁ Κορομηλᾶς ἀφῆθη εἰς τὴν κρίσιν του.

— Ποῖος εἶναι ὁ δυνατώτερος και ἀνδριώτερος ἀπὸ σὰς; αἰφνης τοὺς λέγει.

Τὰ βλέμματα πάντων ἐστράφησαν πρὸς τινὰ Ἀλβανόν γίγαντα, ἀνδρα τολμηρὸν και ἀγέρωχον.

Τότε ὁ Κορομηλᾶς ἔφερε τὸ ξίφος τοῦ Καυμένου και ἐτοποθέτησεν αὐτὸ ἐπὶ λίθου, ἔτα δὲ κόψας τὰ δεσμὰ τοῦ υποδεχθέντος Ἀλβανοῦ ὡς γενναιωτέρου, διὰ τοῦ γιαταγιάνιου του, λέγει:

— Ἔλα μωρὲ νὰ πολεμήσωμεν.

Ὁ Ἀλβανός τότε ἐλευθερωθεὶς ἐκλινεν ὡς ἐκ σεβασμοῦ και ἔλαβε τὸ ξίφος.

Μόλις ἀμφότεροι ὠπλίσθησαν, ἤρχισαν ὡς παληκάρια νὰ

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Μεταξὺ δύο ἡλικιωμένων:

— Τί μάτια ποῦ εἶναι ὁ κόσμος, ἀδελφέ, φαντάσου πενήντα χρόνια ζωῆ, και δὲν κατάλαβα ἀκόμη τίποτε. Ἀχ! ἂν ἦμουν νεώτερος τί δὲν θὰ ἔκαμνα;

— Naί, και ἐγὼ καυμίμε, βαρέθηκα τὴ ζωὴ μου, τίποτε δὲν μ' ἐυχαριστεῖ, οὐδὲ τὸ φαγητόν. Ἄς εἶχα τὰ δόντια μου και τὰς δυνάμεις μου τουλάχιστον....

— Μάταια, μάταια, ὅλα φίλε μου.

— Naί, ναί μάταια....

***

Εἰς Κύριος καπνίζων ὠραῖον πούρον ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ, ἐρωτᾷ τὴν παρακαθημένην αὐτῷ Κυρίαν:

— Μήπως ὁ καπνὸς σὰς πειράζει;

— Naί, πολὺ, πολὺ, Κύριε....

— ὦ! pardon, νὰ πετάξῃ ἀμέσως τὸ σιγάρον μου. . .

Και τὸ πετᾷ, ἐνῶ ἐνταυτῷ ἐκφράζει τὴν λύπην του διὰ μορφασμοῦ, ὃν ἀντιληφθεῖσα ἡ Κυρία....

— Λυποῦμαι πολὺ, τῷ λέγει, διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ σιγάρου σας.

— ὦ! ναί και ἐγὼ διὰ τὴν σκληρότητά σας.

***

Ἐν τῷ γαλλικῷ θεάτρῳ:

— Ὅραία παράστασις Κυρία Ἐλένη, δὲν εἶναι ἀληθής;

— ὦ! ναί ὠραιότητι, μ' ἀρέσει πολὺ.

— Πάντοτε ἐπιτυχάνουν οὕτω;

— Δὲν πιστεύω, διὰτί μόνον ἀπόψε μᾶς παρεχώρησεν ὁ κ. Δ... τὸ θεαρεῖόν του, ἐπεὶ εἰς τὰς καλάς παραστάσεις τὸ κρατεῖ ὁ ἴδιος.

***

κτυπῶσι τὰ ξίφη των, νὰ ὑβρίζωνται, νὰ προχωρῶσι και ὀπισθοχωρῶσι, και κραυγάζωσιν ὡς δύο ἄγρια θηρία τὰ ὅποια ἐπιτίθενται ἀλλήλοις διὰ νὰ καταβροχθισθῶσιν.

Οἱ λοιποὶ αἰχμάλωτοι μόλις ἀναπνεύοντες ἠκολούθησαν, ὅτε μὲν ἐλπίζοντες, ὅτε δὲ ἀπληκτιζόμενοι τὴν τρομερὰν και θηριώδη μονομαχίαν. ἀφ' ἧς ἐξητᾶτο ἡ τύχη των. Παρεκάλουν δὲ βεβαίως νὰ νικήσῃ ὁ πατριώτης των.

Μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἀγωνίας:

— Ἐδίψησα πολὺ, ἐκραύγασεν ὁ Ἀλβανός, και δὲν ἤμπαρῶ πλέον νὰ περιμένω. Ἐμπρός νὰ τελειώσωμεν, και ταύτοχρόνως γονατίσας, ἐκτείνει τὸ ξίφος του και χύνεται σύσσωμος ὅπως κτυπήσῃ τὸν ἀντίπαλόν του.

Ὁ Κορομηλᾶς μόλις κατῴρθωσεν νὰ σώσῃ ἑαυτόν δι' ἐπιτηδείας στροφῆς, και ὡς ἀστραπὴ ὑψώσας τὴν σπάθην του, τὴν διευθύνει μετὰ δυνάμεις ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ἀντιπάλου του, ὃν τραυματίζει θανασίμως, τρεῖς πλήξας αὐτόν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους.

Τετέλεσται ὁ Ἀλβανός κατέπεσεν ἄπνευς.

Τότε εἰκοσάκις και ἀπαξ ὑψώθη και κατῆλθεν ἡ αἱματόφυρτος σπάθη του ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν Ἀλβανῶν, αἰτινες κατέπεσον διαδοχικῶς ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Μετὰ τοῦτο ὁ Κορομηλᾶς ἀφοῦ κατέκοψεν ἐντελῶς αὐτάς, ἔτρεξε διὰ μεγάλο ἄλματος πρὸς τὴν πηγὴν και κατῆνασε τὴν δίψαν του, ἀφοῦ ἀπειράκις ἐδόξασε πρότερον τὸν Θεόν και ἐφίλησε τὸ ὕδωρ.

Μετὰ τοῦτο δὲ διηυθύνθη ἀνὰ τὰ ὕψη πρὸς συνάντησιν τοῦ Θεοχάρους και τῶν συντρόφων του.

Πλὴν οὐδαμῶ ἡδυνήθη ν' ἀνεύρῃ αὐτούς.

Κύριος ἐρωτᾷ ἓνα κωφόν:
— Γνωρίζετε ποῦ κατοικεῖ ὁ κ. Ν...;
Ὁ κωφὸς νεύει καταφατικῶς, χωρὶς νὰ ἐνοήσῃ.
— Ποῦ κατοικεῖ;
Ὁ κωφὸς γελᾷ.
— Διατί γελᾶτε;
Ὁ κωφὸς δεικνύει τὴν ἀπέναντι αὐτῶν οἰκίαν θέλων νὰ παραστήσῃ, ὅτι εἶναι κωφὸς ὡς ὁ τοῦχος, ὁ δὲ ξένος νομίζων ὅτι ἐκεὶ κατοικεῖ, ἐρωτᾷ:
— Ἐδῶ, κατοικεῖ ὁ κύριος Ν...;

Ὁ κωφὸς νεύει καταφατικῶς φρονῶν ὅτι ἐνοήθη, και ὁ ξένος ἀνέρχεται τὴν οἰκίαν.

***

Ἐπαρχιώτης δίδει ἐντολήν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον νὰ τοῦ φέρουν τὰς ἐπιστολάς του εἰς τὴν οἰκίαν του.

— Ποῦ κατοικεῖτε; τὸν ἐρωτᾷ ὁ γραμματικοκομιστής.
— Εἰς τὴν οἰκίαν μου.

— Καλὰ, ἀλλὰ εἰς ποῖαν ὁδόν; και τί ἀριθμὸν φέρει ἡ οἰκία σας;

— Μπα! και ἐγὼ θὰ σὰς δώσω αὐτάς τὰς πληροφορίες; Ἄμα μὲ φέρετε γράμμα τὰ βλέπετε ἐκεῖ! . . . . .

***

Εἰς θυρωρὸς ξενοδοχείου λαβὼν ἐντολήν νὰ ἐξυπνήσῃ πελάτην ἀναχωροῦντα τὴν πέμπτην πρωΐνην ὥραν, ἔκαμε λάθος και κρούει τὴν θύραν τοῦ παρακειμένου πελάτου, ὅστις μόλις τὴν προτεραίαν εἶχε φθάσει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

— Τις κτυπᾷ; ἀκούεται ἐσωθεν.
— Ἐγὼ, ὁ θυρωρὸς, εἶναι καιρὸς ν' ἀναχωρήσῃτε.

— Μπα! ἐγὼ δὲν θέλω ν' ἀναχωρήσω.
— Τότε, καλεῖτερα, κοιμηθήτε, Κύριε.

Ὁ θυρωρὸς νομίσας ὅτι ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν του, κατεκλίθη εὐχαριστημένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'

Ὁ Κώστας ἔλθων νὰ πολεμήσῃ εἰς Κρήτην διττὴν ἐπιθυμίαν εἶχε, νὰ ἐπανεύρῃ μὲν τὴν Ραλλοῦ, και νὰ φονεύσῃ τὸν Φῶτη Πασσᾶ ἐν ρωμαντικῇ γεννιᾷ συνεντεύξει. Πλὴν οὐτὸς ἀπέφυγε τὰς συναντήσεις γεννηθείς δὲ διπλωμάτης, περιοριζέτο εἰς τὸ νὰ γενεᾷ σκυωρίας, χωρὶς νὰ ἐξέρχεται τῶν Χανίων, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου αἱ στρατιαὶ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου διοικούντο ὑπὸ ἀληθῶν στρατηγῶν, ὡς ἦν ὁ Χαῖν Πασσᾶς, Μουσταφᾶ Πασσᾶς κτλ.

Ἡ ἡμερὸς παθητικῆς θέσις τῆς θυγατρὸς τοῦ κ. Βουγᾶ ἔμεινε ἀναλλοίωτος. Πάντοτε ἦτο ἡ Ἐλένη ἐτοιμὴ νὰ παίξῃ τὸ μέρος τῆς συζύγου τοῦ Πάριδος. Τοῦ Κώστα ὅμως, οὐτινος τὰ σοβαρὰ καθήκοντα ἀρχηγοῦ ἐκάλουν αὐτόν ἀλλαχόσε, δὲν ἐπέτρεπον, ὡστε ἡ τῆς Ραλλοῦς ἀνάμνησις νὰ τοῦ ἀπορροφῶσι τὰς σκέψεις και τὸν καιρὸν, ὡς συνέβαιναν ἄλλοτε.

Ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ὁ ἐραστής ἠτήθη ὑπὸ τοῦ πατρῴου, και ἄς τὸ ὀμολογήσωμεν, τοῦ ἦτο πολὺ δύσκολον μ' ὅλας αὐτοῦ τὰς προσπαθείας τῆς μετριοπροσίτης και τοῦς ἐσχάτους ἀγῶνας, οὓς κατέβαλεν ἡ πίστις τῆς συνειδήσεώς του, ἡτις τὸν ἐπεβάρυνεν, και τὸ καθῆκον τῆς φιλαυτίας, νὰ ἐξακολουθῇ πιστεύων, ὅτι ἡ δεσποινὴς Ραμῶ ἀψηφούσα τὰς τουρκικὰς σφαῖρας και τὰς ἐλληνικὰς κακολογίας, ἐξ ἴσου σκληρὰς, ἐπράττε τοῦτο ἐξ ἐπιθυμίας τῶν δαφνῶν τῆς Βουβουλίνας και Ἀντωνόσας. Ὁ Κώστας εἶχεν ἐνοήσῃ καλῶς ὅτι ἠγαπάτο. Ἄλλ' ὅσῃ ἀδιαφορίαν και ἀν ἐδίσκνε πρὸς τοιοῦτον ἐρωτᾶ, ἡ καθημερινὴ συμβίωσις αὐτῶν, ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἀγῶνος και τῶν ταιλαίωτων, ὁ ἀπῆρ τέλος τῶν βουνῶν, ἦτο δυνατὸν νὰ διαχωρίσῃ τὸ ἄρωμα ἀπὸ τοῦ ἄνθους;

ΣΚΕΥΕΙΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ γλυκυτέρα ζωὴ ὁμοιάζει τὴν ἐπιφάνειαν κύματος γαληνιαίου, τὴν ὁποίαν συνταράσσει ἡ πτώσις καὶ ἐνός μόνου φύλλου.

x

Τὸ μέρος, τὸ ὅποσον κατορθοῖ ν' ἀφαιρήσῃ μία εὐαίσθητος ψυχὴ ἀπὸ τὴν δυστυχίαν ἄλλου, αὐξάνει τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς.

x

Εἶναι τοσοῦτον ὠραῖον τὸ δάκρυ εἰς τὸ ὄμμα τῆς καλλονῆς, ὥστε καὶ ὁ ἔρωσ αὐτὸς μόλις τολμᾷ νὰ τὸ ἀποσφογίση δι' ἐνός φιλήματός του. Εἶναι τοσοῦτον γλυκὸ τὸ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς αἰδοῦς, ὥστε καὶ ἡ συμπάθεια αὐτὴ μόλις ἐπιθυμῇ τὴν ἐξάλειψίν του.

x

Οὐδεὶς εἶναι εὐχαριστημένος διὰ τὴν περιουσίαν του, οὐδὲ δυσηρεστημένος διὰ τὸ πνεῦμά του.

x

Ἡ ἐλπίς ὁμοιάζει πρὸς φιλάρεσκον γυναῖκα, ἥτις σὲ ἐγκαταλείπει εὐθὺς ἅμα δὲν κατορθοῖ πλέον νὰ τρέφῃται ἐκ τῶν δακρῶν καὶ τῶν στεναγμῶν σου.

x

Ἡ ἀξία καλῆς τιμῆς πράξεως ἀπόλλυται διὰ τοῦ κέρδους, ὅπερ ἐξ αὐτῆς πορίζομεθα. Διηγούμενοι αὐτὴν ἱκανοποιούμεν τὴν φιλαυτίαν μας, ἀλλὰ μηδενίζομεν τὴν ὀφειλομένην εἰς ἡμᾶς εὐγνωμοσύνην.

x

Τὰς ἐπαναστάσεις γεννῶσιν αἱ παραφοραὶ τῆς προόδου.

x

Αἱ γυναῖκες ἀγαπῶσι μᾶλλον νὰ κατηγορηθῶν ὀλίγον ἢ ἀρετῆ των, παρὰ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ὠραιότης των.

x

Ἄς μὴ ἀφίνωμεν νὰ φύηται ἄκανθα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς φιλίας.

Μωυσῆς.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

50

Αἴνιγμα.

Ἄνευ ἐμοῦ δὲν θάνασαι ἄνθρωπε γὰ ἐπάρξης
Ἐπὶν κόσμον τοῦτον βέβαια ἵνα τῶν ἄλων ἄρξης.
Ἄν καὶ λεπτότατον εἶμι κ' ἀδιαφανὲς ἐπίσης,
Ὀὐχ ἤττον πᾶσα δι' ἐμοῦ ὑφίσταται ἢ κτίσις.
Ἐν ᾧ δ' ἡ ἰδιότης μου εἶναι χρησιμωτάτη,
Πλὴν θάναται καὶ νὰ φαῖν ὄντως βλαβερωτάτη.
Ἡ λύσις μ' εἶναι εὐκόλος εἰς ὅτινα ἤξεύρει,
Ὀλίγην θέτω προσοχὴν βεβαίως γὰ μὲ εὖρη.

51

Αἴνιγμα.

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου, ὅπως εἶμαι ἄν μ' ἀφίσης,
Πλὴν τὴν κεφαλὴν μου φίλε, ἂν θελήσης γὰ γὰ τμήσης
Εἰς οἰκιακὸν τι ζῶον χρησιμὸν κατὰ πολὺ
Μεταβάλλομαι ἀμέσως καὶ ἡ λύσις μου ἐκεῖ.

Α. Φ. Β.

52

Αἴνιγμα.

Ποῖδ' εἶν' ἐκεῖνο τὸ πουλὶ
ὁποῦ γεννᾷ ἀπ' τῆ μητῆ
Ἐπὶ πτερὰ καὶ δὲν πετᾷ
καὶ μέλαν' ἔχει σπῆτι;

Τρεῖς τὸ κρατὸν διατ γεννᾷ
ἀλλ' ὅμως πρῶτα πίνει,
τὰ δὲ πουλιὰ ὅπου γεννᾷ
ὀπίσω του τ' ἀρίνει
καὶ τὰ πουλιὰ ποῦ γεννηθοῦν
φωτὴν ἀνθρώπου ἔχου.

Γ. Α. Β.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 31 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

42 Αἴνιγμα

Ο ΧΡΟΝΟΣ

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Α. Τσακᾶκης, καὶ ὁ ἐκ Θήρας κ. Γ. Η. Ζάννος.

43. Αἴνιγμα.

Η ΣΒΑΗΝΗ

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ ἐκ Πατρῶν κ. Κ. Δ. Φραγκόπουλος, καὶ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Γ. Α. Βασιλάκης.

44. Αἴνιγμα.

ΚΤΗΝΟΣ-ΤΗΝΟΣ

Ἐλυσαν αὐτὸ, ὁ ἐκ Πατρῶν κ. Κ. Δ. Φραγκόπουλος μὲ τὴν ἐξῆς. δῆλωσιν. «Δῶρον δὲν ἀπαιτῶ, ἀλλ' εἴαν ὁ κ. Θ. Μ. θελήσῃ νὰ μοὶ στείλῃ τοιοῦτον, θὰ τὸ δεχθῶ εὐχαρίστως».

Σημ. Φ. Παρακαλεῖται ὁ ἀποστείλας τὸ αἴνιγμα κ. Θ. Μ. καὶ εὐρισκόμενος ἴσα ἴσα εἰς Πάτρας, νὰ φροντίσῃ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ὅμοιως ἔλυσαν αὐτὸ καὶ οἱ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ν. Λεοντιάδης, κ. Ν. Τσακᾶκης καὶ Γ. Α. Βασιλάκης.

45. Συλλαβόγροφος.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ Η ΦΥΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΙΣΤΟΝ
ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΤΟΥ

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ ἐκ Πατρῶν κ. Κ. Δ. Φραγκόπουλος, καὶ οἱ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ν. Λεοντιάδης, καὶ Γ. Α. Βασιλάκης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Α. Ν. Φ. Βόλον. Διεύθυνσις διαρθρώθη, φύλλα ἀπεστάλησαν.—
Θ. Φ. Πειραιᾶ. Μέχρι τριῶν φύλλων δικαιοῦσθε, ἀνίνα καὶ σᾶς ἀπεστάλησαν, τὰ λοιπὰ ἐπὶ πληρωμῇ.—Ν. Μ. Νάξου. Ἰμετέρα συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἀποδείξεις σας στέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ.—
Σ. Κ. Ρέθυμων. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεῖς κρίσεις σας, ὡς καὶ δι' ἐγγράφην συνδρομητοῦ. Σειρὰ ἀπεστάλη, ἐλπίζομεν δεῖ θὰ μᾶς ἐγγράψητε καὶ ἄλλους.—Α. Ε. Δ. Θήραν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Μ. Δ. Σύρου. Ἐλήφθη ἐπιστολὴ σας θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν.—Β. Ο. Ἀνδριτσαιναν. Ἐλήφθησαν συνδρομαὶ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἀναμένομεν, ὡς λέγετε, ὑποσχέσεις σας βραδύτερον. Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται σὺν παρόντι φύλλῳ. Ὅχι ἤδη εἰς δελτίον.—Δ. Σ. Ζάκυνθου. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη ὡς καὶ συνδρομὴ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Περὶ λοιπῶν ἔχει καλῶς.—Κ. Τ. Μεσσηνῆν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις ἀποστέλλεται σὺν παρόντι.—Η. Κ. Φανάριον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις ὡς καὶ ζητούμενα φύλλα ἀποστέλλονται σὺν παρόντι. Περιμένομεν νὰ μᾶς ἐγγράψητε μερικὸς συνδρομητάς.—Δ. Γ. Βόνιτζαν. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. Ἐχουσι καλῶς γραφόμενα. Ἐγγράφατέ μας παρακαλοῦμεν μερικὸς συνδρομητάς.—Δ. Τ. Βόνιτσαν. Ἐχει καλῶς ἐλήφθη. Χάρτης ἀποστέλλεται ὑμῖν σὺν παρόντι.—Γ. Γ. Καρδίτσαν. Συνδρομὴ ἐλήφθη ἔχει καλῶς.—Ο. Ρ. Σμύρνην. Φύλλον ἀποστέλλεται ὑμῖν ταχτικῶς. Σᾶς ἐγγράψαμεν. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν σας.—Μονὴ Τ. Ἀγίου. Συνδρομὴ ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις ἀποστέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ.—Δ. Μ. Κεφαρισσίαν. Διεύθυνσις διαρθρώθη. Ἐχει καλῶς, πλὴν οὐδὲν μᾶς λέγετε περὶ ἀποσταλέντων ὑμῖν ἀποδείξεων.—Α. Π. Λαύριον. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν εἰς δελτάριόν μας.